

9 Οκτωβρίου 2022

Αρχάγγελος Γαβριήλ προς Προφήτη Ζαχαρία: Είναι υπερθαύμαστα τα μηνύματα που σου φέρνω!

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Σωφρόνιος, Πατριάρχης Ιεροσολύμων

Προφήτης Ζαχαρίας και Ιωάννης Πρόδρομος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=353354>

ε'. Αυτή την μακαριότητα υποσχέθηκε ο Θεός να τη δώσει στον Αβραάμ και του χάρισε το μεγάλο δώρο, στο δικό του σπέρμα να ευλογηθούν όλες οι ανθρώπινες φυλές, γιατί από τη δική του γενιά σαρκώθηκε ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού (Γεν. 22, 17-18). Την ίδια αυτή μακαριότητα, μετά τον Αβραάμ την υποσχέθηκε με ένορκη διαβεβαίωση, στο Δαβίδ, όταν του είπε ότι θα ενθρονίσει στο λαμπρό βασιλικό του θρόνο το βασιλιά της Δόξης Χριστό, που θα ήταν απόγονός του. Τότε που θα έφτανε στο τέλος της η μακραίωνη περίοδος της αποστασίας του ανθρώπου από το Θεό, τότε που θα 'ρχόταν ο καιρός να βρει το πλήρωμά του ο γραπτός νόμος του Κυρίου.

Αυτή τη μακαριότητα επιθύμησαν να δουν και να θαυμάσουν όχι μόνο ο Αβραάμ και ο Δαβίδ, που αξιωθήκανε να πάρουν τέτοιες υποσχέσεις από το Θεό, αλλά και μετά από αυτούς πολλοί προφήτες και βασιλιάδες, όπως το φανέρωσε στα ιερά Ευαγγέλια, προς την ευλογημένη συντροφιά των μαθητών Του, ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, που υπήρξε η κρυφή λαχτάρα όλων των αγίων.

Πέρασε λοιπόν ο αιώνας της αποστασίας των ανθρώπων, έφτασε στο τέλος του και κάθε υπόσχεση εκπληρώθηκε, όπως το είχε φανερώσει ο Θεός στον καθένα τους. Και ο νόμος της Παλαιάς Διαθήκης βρήκε το πλήρωμά του, έτσι όπως ο ίδιος ο νόμος το προετοίμασε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Αλλά και όλοι οι προφήτες που έζησαν μέσα και γύρω από την Ιερουσαλήμ, όλοι οι δίκαιοι άνδρες του Ισραηλιτικού λαού, που περίμεναν με ιερή λαχτάρα τη λύτρωση του ανθρώπινου γένους, έτσι όπως τους δίδασκε το Άγιο Πνεύμα ότι θα φανερωθεί και θα πραγματοποιηθεί στο πρόσωπο του Χριστού, ποθούσαν να δουν, πριν από το θάνατό τους, την παρουσία του Σωτήρος, όχι μόνο με τα μάτια της ψυχής, αλλά και του σώματος.

Και δεν το ποθούσαν μονάχα, αλλά και το εύχονταν και με ειδικές δεήσεις, το ζητούσαν από το Θεό – γιατί ήταν άξιοι να το ζητούν – και το πετύχαιναν. Ένας απ' αυτούς υπήρξε ο Συμεών που δέχτηκε στην αγκαλιά του ως ιερέας το Χριστό και τον ομολόγησε Δεσπότη όλης της κτίσεως. Ακόμη υπηρξε η Άννα, εκείνη η χήρα, που πέρασε τη μακροχρόνια χηρεία της με σεμνότητα και σωφροσύνη, που στεκόταν μέρα και νύχτα και υπηρετούσε το Θεό στο Ναό. Αυτή που αξιώθηκε από το Άγιο Πνεύμα να σταθεί πλάι στο Χριστό και να την φανερώσει σ' αυτούς που την τριγύριζαν.

Ένας απ' αυτούς υπήρξε και ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, αυτός που τόλμησε να ενταφιάσει το Χριστό, τη Ζωή όλων των ανθρώπων. Αυτός που δοξάστηκε και κηρύχτηκε ως διαπρεπής βουλευτής, επειδή δεν συμφώνησε με την απόφαση των άλλων Ιουδαίων βουλευτών κατά του Σωτήρος Χριστού, θεωρώντας την άπρεπη και αισχρή. «Γιατί, όπως λέει το Ευαγγέλιο, δεν συγκατατέθηκε στη βουλή και στη γνώμη τους» (Λουκ. 23, 51). Μια τέτοια φωτισμένη και λαμπρή γνώμη αυτός μονάχα μπορούσε να έχει, γιατί ήταν πραγματικά λαμπρός και υπέροχος άνθρωπος.

Ανάμεσα σε τέτοιους ανθρώπους διακρινόταν και ο πρεσβύτες και ιερέας Ζαχαρίας, που τα χρόνια του είχαν περάσει και μαζί με τη σωματική παρακμή είχαν φέρει και το θάνατο πιο κοντά του. Αυτός προσευχόταν στο Θεό συχνά και επίμονα – γιατί η γλώσσα του δεν είχε δεθεί να μη στερηθεί ένα τέτοιο θέαμα, που όλοι το περίμεναν, ούτε να βρει το θάνατο, που ήταν τόσο κοντά στην πόρτα του, πριν να δει το Σωτήρα του κόσμου. Αυτήν την προσευχή πάντοτε την έκανε ο

άγιος αυτός γέροντας στο Θεό, παρακαλώντας Τον, τόσο να κάνει ώστε το φως της σωτηρίας να λάμψει γρήγορα, όσο και να του επιτρέψει του ιδίου να δει την ανατολή αυτού του φωτός.

Και για να μην τον αρπάξει ο θάνατος αμέτοχο αυτής της θεωρίας, ακριβώς τη στιγμή που θα έφτανε το πλήρωμα το χρόνου γι' αυτήν, αυτός έκανε αδιάκοπα αυτήν την προσευχή, αλλά περισσότερο τότε που ως ιερέας πρόσφερε στο Θεό τις λατρευτικές του υπηρεσίες, σύμφωνα με το Νόμο. Τον παρακαλούσε λοιπόν η πραγματοποίηση αυτής της υποσχέσεως να γίνει γρήγορα, ώστε όσο το δυνατόν πιο πνευματικά και πιο τέλεια, να λυτρωθούν από το βάρος της αμαρτίας όλοι εκείνοι που μοιράζονταν μαζί του την ιερωσύνη.

Αυτό το έκανε κάθε φορά που στον καιρό της εφημερίας του έμπαινε στα Άγια των Αγίων να προσφέρει θυμίαμα. Εκεί που μια φορά το χρόνο έμπαινε μοναχά ο Αρχιερέας, έχοντας ραντισμένα τα χέρια του με αίμα και δηλώνοντας έτσι τόσο φανερά, με αυτήν την πράξη του, τη θυσία του Σωτήρα μας Χριστού, η οποία θα ήταν η μοναδική και πραγματική Θυσία, που την πρόσφερε στο Θεό και πατέρα Του ο ίδιος και σαν Αρχιερέας και σαν Θύμα, σαν αμνός που θυσιάστηκε για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων.

στ'. Μέσα στα Άγια των Αγίων λοιπόν είχε βρεθεί ο Ζαχαρίας - γιατί ήταν άξιος και είχε τον ιερατικό βαθμό για μια τέτοια υπηρεσία. Καθώς λοιπόν βρισκόταν στο θυσιαστήριο, δέχτηκε μέσα στην επίμονη προσευχή του, την επίσκεψη ουρανού αγγέλου. Τον είδε να στέκεται δεξιά από το θυσιαστήριο που προσφερόταν το θυμίαμα και να του μιλάει για τον ερχομό του Λόγου του Θεού στη γη, χαρίζοντάς του έτσι την πιο ουράνια και πιο ευχάριστη αγγελία.

Ο Άγγελος που έφερε αυτά τα σπουδαία μηνύματα ήταν ο αρχάγγελος Γαβριήλ. Αυτός και μόνο με το όνομά του φανερώνει τη σημασία που είχαν τα μηνύματα που έφερνε. Γιατί αυτός ήρθε στο θυσιαστήριο να αναγγείλει θαυμαστά γεγονότα, που θα γίνονταν πριν από την ενανθρώπιση το Θεού, για την οποία και ο ιερέας Ζαχαρίας τόσο επίμονα παρακαλούσε.

Αυτόν το Ζαχαρία τον είδε ο άγγελος του Θεού να συγκλονίζεται από το όραμα της παρουσίας του και κατάλαβε ότι όσο πιο πολύ φοβόταν τόσο πιο πολύ κλονιζόταν. Γιατί λέει το Ιερό Ευαγγέλιο: «Ταράχτηκε ο Ζαχαρίας βλέποντας τον άγγελο και έπεσε πάνω του φόβος μέγας» (Λουκ. 1, 12).

Ο τρόμος του Ζαχαρία φανέρωνε ότι έφτανε ο χρόνος που θα σταματούσε η απόλυτη ισχύς του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης και ότι ήρθε ο καιρός που οι

άνθρωποι θα ακολουθούσαν το δρόμο του Ευαγγελίου. Διώχνει λοιπόν το φόβο από το Ζαχαρία και στη συνέχεια του δίνει τα ευχάριστα μηνύματα. Γιατί όσα του είπε δεν προκαλούσαν φόβο αλλά αφοβία και ευχαρίστηση. Τι του είπε; «Μη φοβάσαι Ζαχαρία, γιατί ο Θεός άκουσε την προσευχή σου» (Λουκ. 1, 13).

Δηλαδή, δεν του φώναξε μοναχά: Τι φοβάσαι σεβάσμιε γέροντα, τι φοβάσαι τώρα που παίρνεις αυτά που ζητάς; Τι φοβάσαι τώρα που λυτρώνεσαι από το βάρος της νομικής λατρείας; Γιατί ταράζεσαι τώρα που βλέπεις το φως μετά από τη σκιά; Γιατί μένεις κατάπληκτος τώρα που βλέπεις να εδραιώνονται στη Χάρη του Θεού όσοι κλονίζονταν πριν;

Αλλά του είπε: Είναι υπερθαύμαστα αυτά τα μηνύματα που σου φέρνω, δεν εμπνέουν όμως φόβο σε όσους τα ακούνε. Έχω να σου αποκαλύψω μεγάλα μυστήρια, δεν πρέπει όμως να ταραχτείς τώρα ακριβώς που θα τα ακούσεις. Αντίθετα πρέπει να χαρείς και να ευχαριστηθείς μαζί μου, γιατί αυτά από τη φύση τους είναι πρόξενα χαράς και ευφροσύνης.

Η λύτρωση των ανθρώπων βρίσκεται πια κοντά Τους. Έφτασε η ώρα να σηκωθούν σε πεσμένοι. Ο νόμος βρήκε το σκοπό του. Έχει πια ανατείλει ο καιρός της Θείας Χάριτος. Και πολύ σύντομα θα δεις γιατί βρίσκεται κοντά στα μάτια σου – αυτόν που είναι το κεφάλαιο όλων αυτών που σου είπα. Θα δεις το Θεό Λογο να σαρκώνεται από την Παρθένο, να γεννιέται, όπως όλοι εμείς οι άνθρωποι και να σώζει όλο το ανθρώπινο γένος.

Και δεν θα θαυμάσεις μόνο αυτά που τόσο πολύ επιθύμησες να δεις, αλλά θα ευτυχήσεις και να τα υπηρετήσεις. Για να πιστέψεις δε στα λόγιά μου, προσθέτω – και σε παρακαλώ να πιστέψεις – ακόμη ένα αξιοθαύμαστο γεγονός και σου αποκαλύπτω ότι θα γίνουν πραγματικότητας εκείνα για τα οποία είχες χάσει την ελπίδα σου. Ποια είναι αυτά ; « Η γυναίκα σου η Ελισάβετ, θα σου γεννήσει γιο και θα τον ονομάσεις Ιωάννη. Και θα δοκιμάσεις, χαρά και αγαλλίαση και πολλοί θα χαρούν για τη γέννησή του.

Αυτός θα αναδειχτεί μεγάλος ενώπιον του Κυρίου και δεν θα πει κρασί και οινοπνευματώδη ποτά, και θα γεμίσει από Άγιο Πνεύμα, από τον καιρό ακόμα που θα βρίσκεται στην κοιλιά της μάνας του. Και πολλούς από τους απογόνους του Ισραήλ, που έχουν απομακρυνθεί από το Θεό, θα τους επαναφέρει με τη μετάνοια στον Κύριο και Θεό τους, που έγινε για χάρη τους άνθρωπος.

Και αυτός θα προπορευτεί πριν από αυτόν με το πνεύμα και τη δύναμη του Προφήτη Ηλία, για να ξαναγυρίσει στα παιδιά τις καρδιές των πατέρων τους και να ξαναφέρει στους απειθείς το φρόνημα που έχουν οι δίκαιοι. Και να ετοιμάσει

όλους αυτούς που είχαν καλή προαίρεση ώστε να δεχτούν τον Κύριο» (Λουκ. 1,13-18).

Απόσπασμα από το βιβλίο «Θεϊκό Λυχνάρι, ο Τίμιος Πρόδρομος, Πέντε εγκωμιαστικοί λόγοι στον Τίμιο Πρόδρομο», των εκδόσεων Ετοιμασία, της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Καρέα.

<https://bit.ly/3eIM2sE>